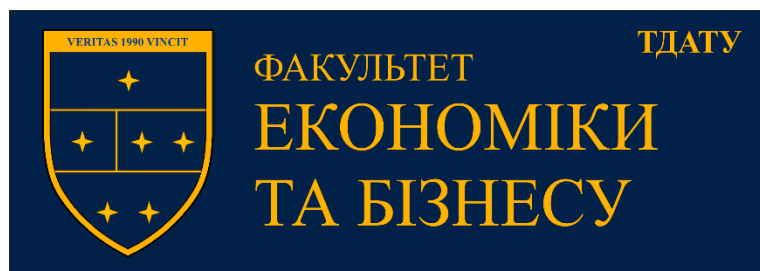

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТАВРІЙСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ДМИТРА МОТОРНОГО
РАДА МОЛОДИХ УЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ**

**МАТЕРІАЛИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
МАГІСТРАНТІВ І СТУДЕНТІВ**

**За підсумками наукових досліджень 2021 року
ФАКУЛЬТЕТ ЕКОНОМІКИ ТА БІЗНЕСУ**

Мелітополь 2021

УДК 621

Всеукраїнська науково-практична конференція магістрантів і студентів ТДАТУ.
Факультет економіки та бізнесу: всеукраїнська науково-практична конференція, збірник тез доповідей. м. Мелітополь, 18 листопада 2021 року. – Мелітополь: ТДАТУ імені Дмитра Моторного, 2021. – с.

У збірнику представлено виклад тез доповідей і повідомлень поданих на всеукраїнську науково-практичну конференцію магістрантів і студентів Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного.

Тези доповідей та повідомлень подані в авторському варіанті.

Відповідальність за представлений матеріал несуть автори та їх наукові керівники.

Секція – ПІДПРИЄМНИЦТВО, ТОРГІВЛЯ ТА БІРЖОВА ДІЯЛЬНІСТЬ

Секція – МЕНЕДЖМЕНТ

Секція – МАРКЕТИНГ

Секція – ФІНАНСИ, ОБЛІК І ОПОДАТКУВАННЯ

Матеріали для завантаження розміщені за наступними посиланням:

<http://www.tsatu.edu.ua/nauka/n/rada-molodyh-vchenyh-ta-studentiv/konferenciji/>

- сторінка Ради молодих учених та студентів ТДАТУ

Відповідальний за випуск к.е.н., доцент Демченко І.В.
Факультет економіки та бізнесу

© Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного, 2021

ЗМІСТ

ПІДПРИЄМНИЦТВО, ТОРГІВЛЯ ТА БІРЖОВА ДІЯЛЬНІСТЬ

1.	Андрєєв Є.А. Статистичний аналіз інноваційної діяльності	7
2.	Андріяшин В.С. Соціальний капітал національної економіки	10
3.	Бетіна Д.Е. Огляд аграрного сектору регіону	11
4.	Бромирський Б.О. Соціальна відповідальність бізнесу: світовий досвід	13
5.	Валієва К.М. Конкурентоспроможність підприємства та шляхи її підвищення	14
6.	Гайдукова Н.В. Інвестування технічного забезпечення аграрних товаровиробників	16
7.	Гасан В.Д. Нефінансова звітність вітчизняних підприємств	17
8.	Гасан В.Д. Система контролінгу та його автоматизація на підприємстві	18
9.	Гриняк Д. Сучасні проблеми розвитку товарообороту в торгівлі України	21
10.	Гриняк Д.Г. Соціальна відповідальність вітчизняних агрохолдингів	24
11.	Довгаль В.О. Роль інвестицій у розвитку аграрного підприємництва	25
12.	Драгнєв О.О. Перспективи розвитку сільськогосподарського підприємства	26
13.	Дуков В.О. Сутність та взаємозв'язок національної та міжнародної економіки	29
14.	Жила Д. Порівняльна характеристика традиційного та соціального підприємництва	31
15.	Івахненко Ю.С. Фактори впливу на показники результативності господарської діяльності	33
16.	Казаков Є. Стан біржового ринку України	35
17.	Клєстова О.Г. Сутність та значення агропромислової інтеграції	37
18.	Клушевський С.С. Інвестиційна діяльність підприємств України	40
19.	Кодирков І.Д. Трудові ресурси підприємства та підвищення ефективності їх використання	41
20.	Краєва О.В. Комплексне використання інтегрованих маркетингових комунікацій на підприємстві	43
21.	Краєва О.В. Бюджетування в торговельних підприємствах	45
22.	Краєва О.В. Тенденції ринку робочої сили в Україні: зайнятість та молодіжне безробіття	47
23.	Крикунова А. Екологічні проблеми і загрози запорізької області	50
24.	Кузєцова К. Вплив стратегії на формування конкурентних переваг торговельного підприємства	52
25.	Литвинов Р.А. Соціальні інвестиції соціально відповідальних підприємств	54
26.	Мальчев Б.Р. Ринок електромобілів в Україні як загальносвітова тенденція	55
27.	Овесков О.В. Електронний туризм і конкурентоспроможність туристичних продуктів в контексті глобального ринку туризму	57
28.	Патяка Т.А. Соціальні мережі як інструмент просування громадських проектів	59
29.	Плясецька В.Р. Контролінг як інструмент відстеження ключових показників інтернет-маркетингу	60
30.	Плясецька В.Р. Основні аспекти використання інструментів інтернет-маркетингу	62
31.	Подоляк С.І. Потік туристів-основа комплектування туристичного продукту	64
32.	Пшенична А.С. Аналіз реалізації проекту «Доступні ліки»	66
33.	Репляничук В.В. Особливості керування малим бізнесом	68
34.	Розумейко А.А. Ринок інтернет-торгівлі в Україні	71
35.	Розумейко А.А. HR-бренд роботодавця: інвестиційне забезпечення створення	74
36.	Розумейко А.А. Наукові підходи до оцінки стану економічної діяльності підприємства	75
37.	Сириця С.О. Вплив пандемії COVID-19 на туризм в Україні	77
38.	Соломахіна К. Правові аспекти забезпечення якості продукції	79

5. Болтянська Л.О. Від вибору бізнес-ідеї до її реалізації. //Л.О.Болтянська, В.М. Тебенко //Збірник наукових праць ТДАТУ (економічні науки) / За ред. Л.В. Синяєвої. - Мелітополь 2017. С. 20-27
6. Від ідеї до власної справи: Навч. посібник. /А.С.Коноваленко, Л.О.Болтянська, Д.М. Трачова та інш. - Мелітополь.: Видавничо-поліграфічний центр «Люкс», 2017 – 278с.
7. Підприємництво: соціально-економічне та інституціональне забезпечення розвитку : Монографія. / Л. О. Андрєєва, Л. О. Болтянська, М. І. Грицаєнко та ін. Мелітополь : Люкс, 2021. 300 с.

Науковий керівник: *Болтянська Л.О., к.е.н., доцент кафедри підприємництва, торгівлі та біржової діяльності, Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного*

СТАН БІРЖОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ

Казаков Є.

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Біржі посідають особливе місце в інфраструктурі сучасної ринкової економіки. Біржовий ринок України, одержавши належне економічне середовище, розпочав вирішувати проблеми формування ринкових цін на основі попиту і пропозиції. Поступово відбувається процес самоліквідації тіньового ринку сільськогосподарської, промислової, видобувної продукції через прозорість товарних потоків. Це дозволяє збільшувати надходження до державного бюджету коштів за рахунок оподаткування біржової діяльності. Крім того, через біржовий, насамперед аграрний ринок задовольняються державні потреби в продовольстві. Водночас біржі є центром експорту окремих видів аграрної продукції та продукції переробки.

Біржі України різноманітні за своєю структурою, складом учасників, правилами біржової торгівлі. Під час утворення засновники, як правило, не ставили перед собою завдання з концентрації біржового обігу для творення ринкових цін на сировину, капітали та валюту. Біржі, особливо товарні, засновувалися як біржові посередники [5].

Державними органами, що регулюють біржовий товарний ринок в Україні є:

1. Національний банк України;
2. Комісія з цінних паперів і фондового ринку;
3. Комісія товарних бірж;
4. Міністерство економіки;
5. Комітет антимонопольної політики;
6. Фонд державного майна України.

Таким чином, в Україні не існує єдиного органу, що здійснює регулювання організованого біржового ринку.

Унаслідок відсутності в біржовій сфері державної регуляторної системи й політики біржовий ринок фактично розвивається стихійно, у режимі цілковитої безконтрольності. Основними нормативно-правовими актами, що регулюють біржову діяльність в Україні, є закони України «Про товарну біржу» та «Про цінні папери та фондовий ринок». На жаль, їх

фрагментарність та неузгодженість з іншими законодавчими документами, що регулюють господарську діяльність вітчизняних економічних суб'єктів, заважає зближуватися українським біржам до міжнародної біржової спільноти [1]. Основний обсяг операцій, пов'язаний із біржовими товарами, здійснюється на позабіржовому ринку, а угоди, що укладаються на біржах, по своїй суті здебільшого не є біржовими. Негативними наслідками цього також є непрозорість ціноутворення, інформаційна закритість емітентів, як результат – неможливість адекватної оцінки реальної вартості підприємств інвесторами.

Велика кількість товарних бірж, насамперед, зумовлена відсутністю будь-яких фінансових вимог до статутного та власного капіталу товарних бірж. За даними Державного комітету статистики України на початок 2019 року в Україні зареєстровано 613 бірж, а це набагато більше, ніж у країнах із розвинутою ринковою економікою. Однак, прямої залежності між величезною кількістю бірж та ефективним біржовим ринком не спостерігається. Багаточисельність неефективних бірж є однією з проблем біржової діяльності України. Варто зазначити, що у багатьох країнах світу функціонує тільки одна біржа, наприклад, Швеція, Швейцарія, Нідерланди; в Англії тільки 5 бірж, а у США 11 фондових і 30 товарних [3].

Проведений аналіз статистичної інформації показує, що біржові товарні потоки по території України розміщені досить нерівномірно. Так, металом торгували тільки шість областей: Київська, Полтавська, Донецька, Дніпропетровська, Волинська та Хмельницька. Лісом та папером – лише дві: Дніпропетровська та Хмельницька. Паливо реалізовували Донецька, Хмельницька області; будівельні матеріали – Хмельницька та Полтавська; хімічну продукцію тільки Дніпропетровська область. Сільськогосподарську продукцію найактивніше продавали біржі Дніпропетровської, Луганської, Київської, Черкаської та Волинської областей [4].

Незначний обсяг операцій на біржовому ринку обумовлює низьку ліквідність організованого ринку, що, своєю чергою, стримує його розвиток унаслідок неможливості нормальної роботи інвесторів з управління інвестиційними портфелями. На відміну від розвинених країн світу, єдиним видом строкових угод, що уклалися на біржовому ринку України є форвардні угоди, які на відомих світових біржах давно вже витіснені стандартизованими і високоліквідними ф'ючерсними та опціонними контрактами. У нашій країні форвардні угоди виступають єдиним видом строкових угод, а це доводить, що біржовий ринок України перебуває на етапі становлення. Біржова торгівля в нашій країні представлена переважно (82%) спотовим ринком, тобто укладанням угод на реальний товар з негайною поставкою.

В Україні біржова торгівля на товарному ринку як система не відбулася і досі. Цей сегмент ринкової економіки в Україні перебуває у своєму початковому стані формування. На сьогодні біржова торгівля відіграє вкрай незначну роль в перерозподілі фінансових та товарно-сировинних ресурсів, посідаючи мізерну частку у валовому національному продукті, що не може негативно не відобразитися на національному товаровиробнику та на збалансованості державної політики ціноутворення.

Такий стан вітчизняного біржового ринку вимагає розробки шляхів активізації біржової торгівлі в сучасних умовах розвитку української економіки, й зокрема: здійснити реструктуризацію біржового ринку шляхом скорочення кількості бірж, які характеризують незначні обсяги торгівлі; стимулювати участь іноземних інвесторів шляхом продажу акцій державних акціонерних компаній; збільшити частку організованого ринку у загальному обсязі торгів; підвищити рівень капіталізації та ліквідності; впровадити інноваційні інструменти біржової торгівлі; прийняти новий Кодекс біржовика з метою підвищення рівня біржової культури; активно впроваджувати нові інформаційні технології в біржову діяльність.

Список використаних джерел

1.Завадських Г.М., Терещенко М.А. Особливості біржової діяльності в Україні та стратегії управління нею. Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки), 2019. №2 (40).-С.128 - 133.

2.Завадських Г.М. Розвиток біржової діяльності в Україні / Г.М. Завадських. Proceedings of the Conference II International scientific conference Economy and Management: Modern Transformation in the Age of Globalization, March 23, 2018. Klaipeda, Lithuania: Baltija Publishing.-С.155-157.

3.Завадських Г.М. Проблеми становлення та розвитку біржового ринку України. Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки), 2018.- №2 (37).- С.174-181.

4.Завадських Г.М. Особливості біржової діяльності в Україні та стратегії управління нею. Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки), 2018.- №3 (38).- С. 128–133.

5.Підприємництво: соціально-економічне та інституціональне забезпечення розвитку : монографія. / Л. О. Андрєєва, Л. О. Болтянська, М. І. Грицаєнко, Г.М. Завадських та ін. Мелітополь : Люкс, 2021. 300 с.

Науковий керівник: *Завадських Г. М., к.е.н. доцент кафедри ПТБД, Таврійський державний агротехнологічний університет ім. Дмитра Моторного*

СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ АГРОПРОМИСЛОВОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Клєстова О.Г.

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Необхідність з'єднання сільськогосподарського та промислового виробництва пов'язана з підвищенням рівня уречевлення виробництва. Агропромислова інтеграція являє собою поширене явище в сучасній аграрній економіці розвинених країн.

Спочатку виробництво протягом тривалого періоду часу являло єдиний процес. Воно одночасно включало елементи аграрного та промислового виробничого процесу, розумового та фізичного праці. Так було до виникнення суспільного поділу праці. Кожен виробник виконував всі види робіт - від видобутку сировини до підготовки продуктів праці, до споживання

В соціальному аспекті відділення промисловості від аграрного виробництва знайшло відображення в освіті специфічних форм концентрації населення - на відміну від сіл з'явилися міста. Синтез аграрного виробництва та промисловості не виникає і не досягається автоматично. Для цього необхідні такі умови і передумови:

- 1) високий рівень розвитку продуктивних сил і виробничих відносин;
- 2) висока ступінь суспільного поділу праці;
- 3) індустріалізація сільськогосподарського виробництва;
- 4) поглиблення спеціалізації та підвищення рівня концентрації сільськогосподарського виробництва;
- 5) розширення та поглиблення міжгосподарських кооперацій;
- 6) зародження і розвиток виробничо-економічних зв'язків між сільським господарством та промисловістю у формі агропромислової інтеграції.